

for så skal man jo bruge kræfter på at logge ind igen, når man kommer tilbage på kontoret.

Men i dette tilfælde er det fuldstændig uomtvisteligt, at man skal være meget påpasselig med sit password. Det skal også indskræpes, at der ikke må være mulighed for at anvende fælles password, sådan at der kan være en ansvarsfraskrivning. I dette tilfælde har man haft et fælles password. Det er nødvendigt med individuelle password, så man efterfølgende kan se på logningen – i Danmark har vi jo et hundrede procents logning på politiets system – hvem det er, der ikke har levet op til sit ansvar.

Tom Behnke (FP):

Jeg har to spørgsmål. Jeg håber, ministeren kan nå at svare på dem begge.

Det ene er, at jeg ikke helt fik fat i det, ministeren sagde om, at MF'erne har kunnet se reglerne for registrene på biblioteket indtil i forbindelse med valget, hvor papirerne skulle være blevet gemt væk, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe det. For et halvt år siden, da jeg bad om at se papirerne, var jeg nødt til at møde op i Justitsministeriet for at se dem, for man kunne ganske enkelt ikke se dem andre steder, så det vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe.

Det andet er, at jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren, om det ikke ville være rimeligt, at informationerne slettes i de tilfælde, hvor man bliver frikendt ved domstolene, for det sker jo heller ikke i dag. Hvis man er blevet dømt, er det derimod et historisk faktum, og om informationerne ligger på papir eller på edb, er vel for så vidt ligegyldigt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Tom Behnke rejser det spørgsmål, for det giver mig anledning til at rette en åbenbar misforståelse. Jeg sagde ikke, at disse oplysninger var blevet flyttet fra Folketingets bibliotek i forbindelse med valget, men det var først i forbindelse med valgets udskrivelse eller under valgkampen, at jeg fik den oplysning, at de ikke længere stod på biblioteket. Jeg ved ikke, i hvor lang tid de ikke har stået der, det er der ingen af os, der ved, men nu er de tilbage på biblioteket.

Jeg vidste ikke, at hr. Tom Behnke på et tidspunkt havde været ovre og stifte bekendtskab med disse oplysninger i Justitsministeriet, men jeg er da glad for, at vi har udvist den service. Ingen i ministeriet var klar over, at oplysning-

erne ikke længere var til rådighed i Folketingets bibliotek. Men nu er de der, og nu skal de så revideres i den arbejdsgruppe, der er nedsat, og jeg skal nok sørge for, at når de er revideret, kommer der et nyt eksemplar i Folketingets bibliotek. Jeg skal sørge for, at det bliver noteret ned nu, at vi straks skal bringe oplysningerne over i Folketingets bibliotek, hvis nogle af dem ikke skal være offentligt tilgængelige for alle, men nødvendigvis skal være det for Folketingets medlemmer.

Så skal jeg sige om sletningsreglerne, at jeg meget nødig vil gå ind i en mere principiel debat om sletning på nuværende tidspunkt. Jeg er selv i en fase, hvor jeg overvejer, hvad der er krænkende i, at man er registreret med nogle helt banale oplysninger i et register. Det kan de være i det tilfælde, som hr. Tom Behnke her er inde på, og det kan de også være, hvis man har et dna-register.

Jeg vil gerne have lejlighed til at tænke det her ordentligt igennem og vende tilbage til Folketinget med en samlet løsning på disse registreringer, en løsning, som også knytter sig til politiets behov for at få et nyt dna-register.

Hermed sluttede spørgsmålet.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 36

1) Til statsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Deler statsministeren stadigvæk det synspunkt, statsministeren gav udtryk for i valgkampen, hvor statsministeren i DR tv garanterede, at ikke én lejer i Danmark skulle frygte huslejestigninger?«

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne lige have lov at begrunde spørgsmålet. Det er jo stillet på baggrund af det brandudsalg af valglofter, som vi oplever, der har været, sådan at man kan forudse, at man vil løbe tør for valglofter at løbe fra, når vi nærmer os sommerferien, hvis vi ikke sætter bremsen hårdt og grundigt i nu. Det håber jeg så sandelig, at vi kan, og det spørgsmål, jeg stiller til statsministeren, kan i virkeligheden besvares meget enkelt med et ja eller et nej. Derfor vil jeg nu overlade ordet til statsministeren for en ganske kort bemærkning.